

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 9T/9/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416010028
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5416010028.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Dolný Kubín v zložení z predsedu senátu JUDr. Rastislava Stieranku a z prísediacich PhDr. Oľgy Váňovej a Marty Varečkovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.07.2016 v Dolnom Kubíne takto

rozhodol:

Obžalovaní

T. H.J., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom L. A., t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Žilina

X. F., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom Z., Q. R.. Č.. XXX/XX

P. A., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom L. A., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Žilina

sú vinní, že

v období od 19.03.2014 do 09.07.2015 obžalovaný H. nezisteným spôsobom opakovane obstaral hydrochlorid metamfetamínu (ďalej len „pervitín“), ktorý následne po spoločnej dohode s obžalovaným F. za účelom ďalšej distribúcie predávali obžalovanému A., a to buď spoločne alebo prostredníctvom obžalovaného F., ktorému obžalovaný H. ponechával z vykonaného predaja províziu, pričom predaj drog takto realizovali na rôznych miestach v okrese Dolný Kubín, ale najmä v meste Dolný Kubín v priemere raz za týždeň, za cenu cca 70,- €/cm³, v rôznych objemoch podľa záujmu obžalovaného A., s ktorým dohadovali objem predávaného pervitínu a miesto odovzdania telefonicky alebo prostredníctvom SMS s tým, že objednávka typu „A“ označovala 10 dávok pervitínu, objednávka typu „B“ označovala 20 dávok pervitínu a objednávka typu „C“ označovala 30 dávok pervitínu, a takto konali o.i. aj:

- dňa 19.03.2014 v priestoroch toaliet obchodného domu TESCO v Dolnom Kubíne, kedy obžalovaný H. predal obžalovanému A. pervitín v objeme 2 cm³ a pervitín v objeme 1 cm³ mu daroval

- dňa 03.07.2015 okolo 15:00 hod. na parkovisku v obci H. X., kedy obžalovaní H. a F. dovezli a predali obžalovanému A. pervitín v objeme 2 cm³

- dňa 09.07.2015 okolo 13:30 hod. v L. A. Z. R.. F.. J.. Š., na parkovisku za budovou tzv. Národného frontu, kedy obžalovaní H. a F. dovezli a predali obžalovanému A. pervitín v objeme 2 cm³

a obžalovaný A. takto získaný pervitín držal pri sebe alebo v byte č. XX, bytového domu č. XXXX na Ul. P.. Ľ. V. L. A. a následne ho sčasti spotreboval vlastným užitím a v zostávajúcej časti ho v rámci okresu L. A. predával ďalším osobám za sumu 10,- €/dávka s tým, že jednotliví záujemcovia ho kontaktovali telefonicky alebo prostredníctvom SMS, aby si dohodli objem kupovaného pervitínu a miesto odovzdania a obžalovaný A. takto konal, až kým nebol dňa 09.07.2015 zadržaný policajtní a následne vzatý do väzby, pričom v čase zadržania mal u seba:

- papierovú skladačku s pervitínom o hmotnosti 30 mg (obsah metamfetamínu 74,2%)

- plastovú striekačku so zataveným koncom s obsahom pervitínu o hmotnosti 230 mg (obsah metamfetamínu 72,4 %)

-lobal, v ktorom mal zabalený pervitín o hmotnosti 1280 mg (obsah metamfetamínu 72,3 %),

čo celkovo zodpovedá objemu minimálne pätnástich obvykle jednorazových dávok, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. v platnom znení je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok, teda

obžalovaný T. H.

- spoločným konaním s inou osobou neoprávnene zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu, previezol alebo dal prepraviť a predal psychotropnú látku a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas; na viacerých osobách)

obžalovaný X. F.

- spoločným konaním s inou osobou neoprávnene zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu, previezol a predal psychotropnú látku a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas; na viacerých osobách)

obžalovaný P. A.

X- neoprávnene zadovážil, kúpil, prechovával po akúkoľvek dobu a predal psychotropnú látku a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas; na viacerých osobách),

čím spáchali

obžalovaný T. H.

- obzvlášť závažný zločin „Nedovolená výroba omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi“ podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

obžalovaný X. F.

- obzvlášť závažný zločin „Nedovolená výroba omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi“ podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. b), j) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

obžalovaný P. A.

- obzvlášť závažný zločin „Nedovolená výroba omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi“ podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. b), j) Tr. zák.

a za to súd ukladá

obžalovanému T. H.

- podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere desať rokov.

Súd podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere dva roky.

Súd podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranný dohľad vo výmere dva roky.

Súd podľa § 77 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 51 ods. 4 Tr. zák., prikazuje obžalovanému zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

obžalovanému X. F.

- podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere desať rokov.

Súd podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák., ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere dva roky.

Súd podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranný dohľad vo výmere dva roky.

Súd podľa § 77 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 51 ods. 4 Tr. zák., prikazuje obžalovanému zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

obžalovanému P. A.

- podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák., súhrnný trest odňatia slobody vo výmere trinásť rokov.

Súd podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranný dohľad vo výmere dva roky.

Súd podľa § 77 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 51 ods. 4 Tr. zák., prikazuje obžalovanému zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/9/2016 zo dňa 10.03.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal dňa 19.02.2016 obžalobu pre skutok uvedený vo výroku rozsudku.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 19.04.2016 (č.l. 1063), 01.06.2016 (č.l. 1155), 10.06.2016 (č.l. 1186), 15.06.2016 (č.l. 1208), 16.06.2016 (č.l. 1265), 24.06.2016 (č.l. 1302) a dňa 26.07.2016 (č.l. 1338) dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný T. H. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1067) odmietol vypovedať, aj odpovedať na akékoľvek otázky. Vyjadroval sa len v súvislosti s rozhodovaním o jeho väzbe (č.l. 1073, 1303) a v rámci záverečnej reči (č.l. 1305, 1340), kedy opakoval, že je nevinný, že pobyt vo väzbe bol pre neho dostatočným ponaučením. Napokon vyslovil ľútosť nad tým, že to zašlo až tak ďaleko, že stojí pred súdom. Súd preto prečítal zápisnice o výpovediach obžalovaného z prípravného konania (č.l. 22, 487, 494), vrátane výpovedí učinенých pred sudcom pre prípravné konanie (č.l. 21, 156, 271 spisu OS DK sp. zn. 0Tp/14/2015).

Súd teda prihliadol aj na výpoveď učinенú obžalovaným v procesnej pozícii „zadržaný podozrivý“ (č.l. 22), keďže obžalovaný bol vopred riadne poučený v zmysle § 121 a 122 Tr. por. a rovnako bol poučený aj o práve na obhajobu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. por. Toto právo však nevyužil a obhajcu si nezvolil, ani nežiadal o jeho ustanovenie. Takto vykonaná výpoveď má charakter plnohodnotného dôkazného prostriedku (§ 119 Tr. por.) a je použiteľná ako dôkaz v trestnom konaní (rozh. KS ZA sp. zn. 1Tpo/24/2013 - Jtk č. 6/14). Z rovnakých dôvodov súd prihliadal aj na výpovede ostatných dvoch obžalovaných učinенých v tejto procesnej pozícii.

Dňa 09.07.2015 obžalovaný H. uviedol, že posledné tri mesiace pred zadržaním býval v prenajatom byte v obci E. a spolu s ním byt užíval aj obžalovaný F.. Z adresy trvalého pobytu v L. A. sa odsťahoval už v priebehu roku 2014, keďže sa chcel kvôli nezhodám s rodičmi osamostatniť. Obžalovaný tvrdil, že od októbra 2014 až do zadržania používal len jedno telefónne číslo. Až po upozornení na skutočnosť, že v čase zadržania mal pri sebe dva mobilné telefóny, priznal, že posledné dva mesiace používal aj iné telefónne číslo.

V rámci výsluchu zo dňa 10.07.2015 (č.l. 485) obžalovaný spáchanie žalovanej trestnej činnosti poprel. Tvrdil, že nepozná žiadnu osobu pod menom P. A.. Uviedol, že jeho čistý mesačný príjem z podnikateľskej činnosti je cca 300,- € mesačne a inak je bez majetku. Pracuje v Českej republike ako živnostník pre spoločnosť T., s.r.o. Ohľadom čiastkového útoku zo dňa 03.07.2015 uviedol, že v ten deň popoludní sa vracal z G. domov, a tak sa mohol stretnúť s obžalovaným F. na parkovisku v obci H. X.. Počas rozhovoru pri nich zastavil taxík, v ktorom okrem vodiča sedel zákazník, ktorý však nebol cigán. Ten im ponúkal na predaj nôž, o ktorý však oni neprejavili záujem a tak taxík odišiel. Ohľadom čiastkového útoku zo dňa 09.07.2015 obžalovaný potvrdil, že viezol do L. A. obžalovaného F.. Účelom ich cesty bola návšteva autoservisu. Napokon však do servisu nešli, keďže obžalovaný F. mu povedal, že ten servis je drahý a zabezpečí mu lacnejší. Okrem toho mal dohodnuté stretnutie s inou osobou v Z., preto sa v L. A. otočili a vrátili. Obžalovaný F. ho v Dolnom A. požiadal, aby mu na chvíľu zastavil, pretože chcel fajčiť. Preto zastavil neďaleko križovatky, kde sa hrali cigánske deti. Pri nich bol starší cigán, ktorého poznal z herne pod menom F.. Kým obžalovaný F. fajčil, ten cigán telefonoval a napokon im povedal, aby sa vrátili do Z. inou cestou, čo aj urobili. V obci H. X. opäť zastavil, pretože obžalovaný F. potreboval močiť a následne k nim prišli policajti, ktorí ich zadržali. Priznal, že počas prehliadky jeho vozidla mu policajný pes pohrýzol zubami sedadlo v aute a poškriabal karosériu. Následne bola vykonaná prehliadka aj v jeho byte v obci E.. Neboli tam nájdené žiadne drogy, ale policajný pes mu poškodil dvierka na kuchynskej linke. Ďalej obžalovaný H. odmietol vypovedať.

Dňa 12.07.2015 počas rozhodovania o väzbe (č.l. 21 spisu OS DK sp. zn. 0Tp/14/2015) už H. priznal známosť s obžalovaným A. aj stretnutia s ním. Tvrdil, že prvýkrát sa s ním stretol v lete 2014 v herni v L. A.. Vtedy mu A. ponúkol, či nechce niečo „do nosa“. H. pochopil, že A. mu ponúka drogy. Asi po mesiaci sa s A. zoznámil aj F. opäť v herni. V tom čase sa H. dopočul od viacerých ľudí, že F. (spolu s ďalšou osobou) robí s drogami, čo mu napokon F. aj sám priznal a ponúkol mu, aby to robili spolu, keďže vie zabezpečiť pervitín za dobrú cenu. U F. videl aj striekačky, mával ich totiž voľne vo vrecku. H. tvrdil, že pozná miesto, kde má F. odložený pervitín a to miesto bol ochotný aj ukázať na mieste samom (č.l. 574). Uviedol, že F. sa niekto v minulosti vlámal do pivnice patriacej k rodičovskému bytu, pričom F. mu povedal, že sa tam vlámali ľudia, ktorí hľadali pervitín. H. priznal, že dňa 09.07.2015 sa v L. A. rozprával s A., kým F. fajčil. Počas ich rozhovoru okolo nich prešlo auto s policajtmí. Vzápätí A. zdvihol zo zeme

nejakú vec tvaru striebornej guľôčky. Potvrdil aj stretnutie s A. v obci H. X.. Keď prišiel H. na parkovisko, F. sa tam už rozprával s A.. Títo spolu fajčili a H. videl ako si medzi sebou podali krabičku cigariet. Medzitým pri nich zastavil taxík, z ktorého zákazník im ponúkal na predaj nôž. H. tvrdil, že nepredával drogy, ale anabolické steroidy. Potvrdil, že v minulosti používal české telefónne číslo, aby sa spojil s dodávateľom anabolických steroidov z G. republiky. Z. H. uviedol sudcovi mená viacerých osôb, ktoré podľa neho predávajú drogy v okrese Z..

Dňa 04.11.2015 už obžalovaný odmietol vypovedať (č.l. 490). Dňa 11.01.2016 obžalovaný zopakoval, že je ochotný spolupracovať pri objasňovaní drogovej trestnej činnosti a uviesť mená osôb, ktoré majú dočinenia s takou trestnou činnosťou (č.l. 271 spisu OS DK sp. zn. 0Tp/14/2015).

Zo zápisnice o previerke výpovede (č.l. 574), vrátane fotodokumentácie (č.l. 579) mal súd preukázané, že obžalovaný H. priamo na mieste v obci E. ukazoval miesto, kde mal mať v minulosti obžalovaný F. odložený pervitín. Použitý služobný pes však na danom mieste, ani v jeho okolí žiadnu pachovú stopu nezaznamenal (č.l. 578).

Obžalovaný X. F. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1065) odmietol vypovedať, akurát v záverečnej reči uviedol, že ľutuje to, čo sa stalo (č.l. 1340). Súd preto prečítal zápisnice o jeho výpovediach z prípravného konania (č.l. 63, 514, 521, 528), vrátane jeho výpovedí pred sudcom pre prípravné konanie (č.l. 15, 78, 89 spisu OS DK sp. zn. 0Tp/14/2015).

Dňa 09.07.2015 (č.l. 63) obžalovaný ako zadržaný podozrivý ešte popieral páchanie trestnej činnosti. Potvrdil, že H. posledné tri mesiace pred zadržaním býval v obci E. v prenajatom byte v pivničných priestoroch bytového domu, pričom posledné tri týždne tam s ním býval už aj F.. V deň zadržania prišli s H. do L. A., lebo H. šiel s autom do servisu. Pri obchodnom dome Tesco sa stretol H. s cigánom, ktorý bol jeho známy, a následne si s ním dohodol stretnutie v meste za križovatkou. Keď tam prišli, opäť tam bol ten cigán. Nič si medzi sebou neodovzdali. Následne sa rozhodli vrátiť späť do Z. a na to, že chceli ísť s autom do servisu, zabudli. V obci H. X. mali prestávku a kým F. močil, prišli k nim policajti a zadržali ich. Obžalovaný tvrdil, že používal len jedno telefónne číslo.

Dňa 10.07.2015 (č.l. 509) už obžalovaný F. priznal spáchanie žalovaného skutku v celom rozsahu s tým, že drogy predával až od augusta 2014. Uviedol, že tak konal kvôli zisku, pretože nemal prácu a potreboval peniaze. F. tvrdil, že spočiatku len vozieval H. do L. Kubína a späť, za čo mu tento platil 10,- €. Vtedy ešte nevedel, že H. predáva drogy, ale koncom augusta 2014 mu H. ukázal pervitín, ktorý mal zabalený v skladačke z alobalu. Následne mu navrhol, že ak bude predávať aj on pervitín, bude mať z toho províziu. Potom sa však F. zranil a nemohol riadne chodiť. V tom období nechodil s H. predávať pervitín. Po skončení práceneschopnosti, t.j. od Vianoc 2014 až do zadržania pokračoval v prevoze a predaji pervitínu. Ten predávali len jednej osobe, ktorú F. následne identifikoval ako obžalovaného A.. Brával od nich cca 2 cm³ dva až trikrát do týždňa, pričom cena pre neho bola 70,- €/cm³. Objem pervitínu si s A. dohadovali telefonicky a cez SMS. Predávať chodili spoločne, ale F. chodieval za A. aj sám. Pri predaji 1 cm³ mal províziu 10,- €, pri predaji 2 cm³ mal províziu 20,- €. F. uviedol, že pervitín zabezpečoval len H. od neznámej osoby, pričom nikdy nemal pri sebe väčšie množstvo než 2 až 3 cm³. Podľa neho mal A. aj iných dodávateľov. F. sa domnieval, že A. pervitín predával ďalej. Ohľadom čiastkového útoku zo dňa 09.07.2015 priznal, že sa viezol s H. v aute, ktorý šiel do autoservisu v L. A.. Cestou tam sa zastavili za A., ktorému predali 0,5 cm³ pervitínu a potom sa vracali späť do Z., pričom v obci H. X. ich zadržali policajti.

Dňa 12.07.2015 obžalovaný pred sudcom pre prípravné konanie (č.l. 15 spisu OS DK sp. zn. 0Tp/14/2015) potvrdil páchanie trestnej činnosti. Uviedol, že pervitín vozili A. týždenne v objeme 1 až 2 cm³. Pervitín mu odovzdali aj dňa 09.07.2015. Pervitín zabezpečoval len H. od neznámeho zdroja. F. mal z predaja drog províziu vo výške 10,- €/cm³. Počas výsluchu obžalovaný F. ponúkal spoluprácu pri odhaľovaní drogovej trestnej činnosti a spontánne pritom uviedol konkrétne mená osôb, ktoré pozná ako dílerov a užívateľov drog.

Dňa 31.08.2015 (č.l. 78 spisu OS DK sp. zn. 0Tp/14/2015) obžalovaný uviedol, že počas pobytu vo väzbe ho obžalovaný H. nahováral na zmenu výpovede. F. však zopakoval, že drogovú činnosť páchali spoločne tak, ako už uviedol v predchádzajúcich výpovediach.

Dňa 04.09.2015 (č.l. 89 spisu OS DK sp. zn. 0Tp/14/2015) obžalovaný opäť priznal, že predával drogy A. od augusta 2014, pričom dovtedy H. predával drogy sám. Pervitín však vždy zabezpečoval len obžalovaný H..

Dňa 02.11.2015 (č.l. 519) F. zopakoval že páchal túto trestnú činnosť spolu s H.. Doplnil, že už v júli 2014 z počutia vedel, že H. predáva drogy. S A. sa stretávali zväčša v L. A., ale niekedy aj v H. X.. Už v auguste 2014 ho H. predstavil A. s tým, že mu bude voziť pervitín. Pervitín mu vozili spoločne, ale niekedy šiel F. za A. aj sám, keď bol H. v G. republike. Pervitín mu vozili cca 2x týždenne, zväčša

v piatok v objeme 1 až 2 cm³. Objem pervitínu si dohadovali s A. telefonicky, pričom objem určili buď číselne alebo písmenami s tým, že písmeno „A“ znamenalo 1 cm³, písmeno „B“ 2 cm³ a písmeno „C“ 3 cm³. Pervitín mávali odložený v byte v E. na určenom mieste. Dňa 09.07.2015 peniaze za drogy zobral od A. obžalovaný H..

Dňa 21.01.2016 (č.l. 526) F. o.i. uviedol, že používal len jedno telefónne číslo, avšak H. menil telefónne čísla často. Tvrdil, že H. ho počas pobytu vo väzbe žiadal, aby zmenil svoju výpoveď s tým, že nepredávali drogy, ale anabolické steroidy. H. sa totiž bál, že bude mať problémy, keďže v minulosti už bol preverovaný kvôli znásilneniu ženy poľskej národnosti, ktorá už vtedy uviedla, že H. robí s drogami. Obžalovaný P. A. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1066) vyhlásil, že je nevinný. Okrem vyjadrenia záverečnej reči, kedy uviedol, že ľutuje to, čo sa stalo (č.l. 1340), odmietol vypovedať. Obžalovaný síce prečítal na hlavnom pojednávaní pripravené vyjadrenie (č.l. 1060), avšak takýto jeho prejav sa nepovažuje za výpoveď v procesnom význame (Rt-40/1986-II.), na čo bol zo strany súdu v priebehu hlavného pojednávania upozornený (č.l. 1187). Súd preto prečítal zápisnice o jeho výpovediach z prípravného konania (č.l. 27, 31, 499, 506, 896, 978), vrátane výpovedí pred sudcom pre prípravné konanie (č.l. 8, 260, 286 spisu OS DK sp. zn. 0Tp/14/2015).

Dňa 09.07.2015 obžalovaný v pozícii zadržaného podozrivého priznal, že kupoval pervitín od muža s prezývkou G., resp. G., ktorého najskôr opísal a následne pri rekognícii (č.l. 48) bez pochybností identifikoval ako obžalovaného F.. Niekedy s F. chodil aj H., ktorý bol jeho nadriadený. Prvýkrát mu pervitín doviezol H. tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Pervitín mu vozili minimálne dvakrát týždenne za cenu 70,- €/cm³. Objem dodávky si dohadovali telefonicky alebo cez SMS. Uviedol, že F. menil telefónne číslo veľmi často, aj 2x mesačne. A. potvrdil spôsob dojednávania objemu pervitínu pod písmenovými symbolmi s tým, že 1 cm³ znamená 10 dávok, resp. 10 „palíc“. Pervitín spotreboval A. sám a niekedy s kamarátmi, u ktorých je známy pod prezývkou F.. Pervitín užíva od r. 2012 a je na ňom závislý. Potvrdil, že aj dňa 09.07.2015 kúpil od F. dohodnutý objem pervitínu (5 dávok). Pervitín (500 mg) mu F. dal v striekačke so zataveným koncom s piestom modrej farby. Okrem toho mu dal USB kľúč v bielej papierovej krabici. Na tom neboli dohodnutí, ale F. mu to strčil do ruky, pretože H. zbadal okolo prejsť auto s policajtni a preto sa rozhodli rýchlo odísť z miesta preč. A. potvrdil predaj drogy aj dňa 03.07.2015 v H. X. tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Uviedol, že pokiaľ mu drogu priviezli obaja obžalovaní, peniaze bral vždy H., ktorého považoval za nadriadeného F..

Počas rekognície dňa 10.07.2015 (č.l. 34) obžalovaný A. označil H. ako osobu, ktorá mu v marci 2014 predala pervitín a následne chodila s F. do L. A.. Zároveň označil F. ako osobu, ktorú pozná pod prezývkou G. s tým, že on mu vozil pervitín do L. A. (č.l. 48).

Dňa 12.07.2015 (č.l. 8 spisu OS DK sp. zn. 0Tp/14/2015) obžalovaný A. opäť potvrdil kupovanie pervitínu od obžalovaných. Uviedol, že pervitín bral od marca 2014 len od týchto dvoch dodávateľov. Pervitín kupoval cca raz týždenne a užíval ho cca dvakrát týždenne. Pred zadržaním užil pervitín naposledy dňa 07.07.2015.

Dňa 10.10.2015 obžalovaný priznal kupovanie pervitínu tak, ako je opísané vo výroku rozsudku, avšak poprel ďalšiu distribúciu drog. Pripustil akurát, že niekedy pervitín daroval kamarátom, ktorých mená však odmietol uviesť. Opäť opísal obvyklý priebeh a spôsob dodania pervitínu od obžalovaných, ako aj tri čiastkové útoky tak, ako sú opísané vo výroku rozsudku. Doplnil, že krátko po prvom dodaní drogy v marci 2014 mu H. oznámil, že pervitín mu už bude voziť niekto iný, a následne za ním začal chodiť obžalovaný F..

Dňa 04.01.2016 (č.l. 260 spisu OS DK sp. zn. 0Tp/14/2015) zopakoval svoje vyjadrenie z predchádzajúcich výpovedí. Naďalej trval na tom, že drogy ďalej nedistribuoval. Priznal však, že pervitín odoberal aj od iných osôb, pričom uviedol mená dvoch osôb z J..

Počas preštudovania spisu dňa 12.02.2016 obžalovaný uviedol, že počas pobytu vo väzbe na neho v noci neznámi spoluväzni vykrikujú, aby zmenil (stiahol) výpoveď s tým, že mu to odkazuje „T.“. Takéto správanie sa z ich strany sa opakuje (č.l. 896).

Svedkyňa E. A. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1273), v zhode s prípravným konaním (č.l. 541) potvrdila, že spomedzi obžalovaných pozná len obžalovaného A., a to pod prezývkou „F.“. Priznala, že od neho kupovala pervitín, keďže je príležitostnou užívateľkou tejto drogy. On jej ho predával cca dvakrát mesačne, niekedy aj častejšie. Stretávali sa na rôznych miestach v L. A., pričom termín a miesto stretnutia si dohodli telefonicky. Pervitín jej odovzdával zabalený v papierovej skladačke. Bežná cena bola 10,- € za jednu skladačku (dávku). Ona pervitín užívala šnupaním nosom. Uviedla, že pervitín je možné užiť aj nahriatím cez sklo a vdychovaním výparov, ale ona ho tak neužívala. Túto drogu jej predával len obžalovaný A., a to po dobu cca šiestich mesiacov. Po vypočutí zvukových záznamov

(prepisy na č.l. 669, 670), svedkyňa potvrdila, že ide o rozhovor medzi ňou a A., pričom sa opäť rozprávajú o predaji pervitínu s tým, že vtedy si od neho kupovala päť dávok za 50,- €.

Svedkyňa D. X. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1271) uviedla, že sa pozná len s obžalovaným A., avšak nevie nič uviesť ohľadom jeho drogovej činnosti. V súvislosti s obsahom SMS správ z č.l. 679 - 680 svedkyňa tvrdila, že mala od A. požičané peniaze a dohadovali sa na termíne ich vrátenia.

Svedkyňa K. A. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1272) tvrdila, že nevie nič uviesť o drogovej činnosti obžalovaných. Uviedla, že spomedzi nich pozná len A., od ktorého si párkrát požičala peniaze a následne mu ich po malých čiastkach splácala. Po vypočutí zvukového záznamu (prepis na č.l. 792) potvrdila, že ide o rozhovor medzi ňou a obžalovaným A.. Nevedela však zmysluplne vysvetliť obsah ich rozhovoru.

Svedok X. F. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1159) spočiatku odmietal vypovedať tvrdiac, že si tým môže prívodiť trestné stíhanie. Po poučení v zmysle judikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. Rt-35/2008 už potvrdil, že sa stretával s obžalovaným A., ktorého ako jediného pozná spomedzi obžalovaných. Tvrdil, že sa nevie vyjadriť k nimi páchanej trestnej činnosti. Po vypočutí zvukového záznamu (prepis na č.l. 802) svedok identifikoval hlasy z nahrávky a priznal, že ide o rozhovor medzi ním a A., a následne sa A. rozprával so svedkom J. F. (č.l. 1163).

Svedok J. F. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1266) priznal, že obžalovaný A. je jeho kamarát. Ostatných obžalovaných nepozná. Po vypočutí zvukových záznamov (prepisy na č.l. 651, 652, 655, 663, 677) identifikoval svoj hlas a hlas obžalovaného A.. Tvrdil, že medzi sebou si požičiavali peniaze a následne si telefonicky dohadovali spôsob ich vrátenia. Okrem toho tvrdil, že mu obžalovaný A. zabezpečoval potravinársky kofeín, ktorý užíval v súvislosti s diétou. Niekedy kofeínový prášok zapálil a podľa čistoty dymu rozpoznal, či je kofeín kvalitný alebo nie. Potvrdil, že z počutia vedel o tom, že obžalovaný A. dal niečo do žiarovky a išiel to s niekým „húliť“, ale nevedel uviesť, čo malo byť v žiarovke (č.l. 663). Tvrdil, že počas rozhovoru z č.l. 677 si žiadal podiel 10 % z toho, že našiel zlodeja, ktorý obžalovanému A. ukradol telefón, ktorý mal hodnotu 100,- €.

Svedok X. A. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1268) priznal, že pozná obžalovaného A., ale nie v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou. Po vypočutí telefonických rozhovorov podľa zvukových záznamov (prepisy na č.l. 650, 672) tvrdil, že chodieval A. upratovať byt, za čo mu on platil. A. mu aj dodával oblečenie, za ktoré mu A. platil. Okrem toho mal od A. požičané peniaze a tieto mu niekedy vracal. Ohľadom rozhovoru, ktorého prepis je na č.l. 656 však namietol, že nejde o rozhovor medzi ním a A.. Hovor síce bol uskutočnený z jeho mobilného telefónu, ale s A. vtedy komunikovali iné osoby. V prípravnom konaní túto skutočnosť nenamietal, keďže vtedy mu neboli prehrané žiadne zvukové záznamy, ale len predložené ich prepisy.

Svedok D. K. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1210) spočiatku odmietal vypovedať s odôvodnením, že by si tým mohol prívodiť trestné stíhanie. Svedok odmietal vypovedať aj po poučení v zmysle rozhodnutia NS SR č. R-35/2008, preto mu súd uložil poriadkovú pokutu. Následne svedok potvrdil, že spomedzi obžalovaných pozná A.. Po vypočutí zvukových záznamov (prepisy na č.l. 640, 641) sa svedok odmietol k ich obsahu vyjadriť, z obavy, aby si tým neprívodil trestné stíhanie. Z rovnakého dôvodu odmietol uviesť, či niekedy telefonoval A..

Svedkyňa F. O. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1156) vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 557), kedy uviedla, že obžalovaný F. mal od nej a jej manželja prenajatú garáž v Z. cca od roku 2012. Po roku však prestal platiť dohodnuté nájomné, ale kľúče od garáže jej napriek viacerým urgenciám odmietal vrátiť. Nevedela uviesť aké veci tam mal obžalovaný uskladnené. Počas doby užívania garáže zo strany obžalovaného tam nechodila. Garáž si opäť prevzala až po vykonaní policajnej prehliadky v júli 2015. Policajtov sama zavolała, keďže sa dopyčovala, že títo vykonali domovú prehliadku v byte obžalovaného F., pričom k tomu malo dôjsť kvôli drogovej činnosti.

Svedkyňa K. F. (matka obžalovaného) na hlavnom pojednávaní (č.l. 1069) uviedla, že jej syn mal v auguste 2014 úraz a kvôli zranenému kolenu nemohol dlhší čas riadne chodiť. Tvrdila, že barly používal až do februára 2015. V tomto období preto nikam nechodil a nestretával sa ani s obžalovaným H.. V marci 2015 jej syn avizoval, že si vzal spolu s H. do prenájmu byt v E., aby sa tam mohli hrať PlayStation a pozývať si dievčatá.

Svedkovia J. A., P. C. a X. O. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1156), ako aj v prípravnom konaní (č.l. 562, 567, 572) vypovedali len ohľadom údajného vzájomného ovplyvňovania sa medzi obžalovanými počas ich pobytu vo väzbe. K žalovanej trestnej činnosti nevedeli svedkovia nič bližšie uviesť.

Znalec D.. P. X. sa na hlavnom pojednávaní (č.l. 1186) v celom rozsahu odvolal na svoj znalecký posudok č. 37/2015 (č.l. 296), vrátane dodatku k nemu (č.l. 330). Súd teda prečítal jeho znalecký posudok, vrátane dodatku a zároveň umožnil stranám nahliadnuť do obrazových a dátových príloh posudku uložených na nosičoch DVD (č.l. 327, 351).

Súd neakceptoval výhrady obžalovaného H. k formálnym náležitostiam znaleckého posudku, ktoré tento vzniesol už v prípravnom konaní (č.l. 901), ako aj na hlavnom pojednávaní (č.l. 1297). Znalecký posudok je vypracovaný znalcom z príslušného odboru a odvetvia. Znalecký posudok je písomný a znalec v ňom odpovedal na všetky otázky určené v uznesení, ktorým bol do konania pribratý (č.l. 294). Pokiaľ znalec ohľadom niektorých podrobností skúmaných údajov odkázal na prílohu k znaleckému posudku, je taký postup správny i hospodárny a zákon ho priamo predpokladá (§ 17 ods. 3 písm. e) zákona č. 382/2004 Z.z.). V tejto súvislosti nemožno prehliadať, že otázky, ktoré vyžadovali osobitnú odbornú činnosť (experiment) a stanovisko znalca, boli zodpovedané priamo v znaleckom posudku. Odkaz na prílohu sa týkal len odpovede na otázku týkajúcu sa tzv. štatistických údajov (zoznam SMS správ).

Znalec teda vykonal tzv. technickú analýzu piatich mobilných telefónov a SIM kariet, ktoré boli zaistené u jednotlivých obžalovaných počas ich zadržania, a to mobilných telefónov zn. LG a zn. ALCATEL (zaistené u A. a v jeho byte), mobilných telefónov zn. Sony Xperia a zn. Samsung S6 (zaistené u H.) a mobilného telefónu Samsung S5 (zaistený u F.). Analýzou obsahu týchto mobilných telefónov boli získané informácie týkajúce sa telefónneho zoznamu (kontaktov) uložených osôb, prijaté a odoslané SMS správy, prijaté a odoslané správy cez aplikáciu VIBER, obsah poznámkového bloku, MMS správy. Znalkyňa F. I. A. sa na hlavnom pojednávaní (č.l. 1211) v celom rozsahu odvolala na svoje znalecké posudky č. 59/2015 (č.l. 214), č. 60/2015 (č.l. 238) a č. 61/2015 (č.l. 262), v ktorých sa vyjadrovala k otázke závislosti jednotlivých obžalovaných na užívaní návykovej látky, vrátane návrhu na uloženie ochranného opatrenia. Súd preto na hlavnom pojednávaní prečítal jednotlivé posudky. U obžalovaného H. znalkyňa nezistila znaky závislosti na užívaní psychoaktívnych, či omamných látok. Vo vzťahu k alkoholu síce konštatovala sporadický abúzus, avšak bez znakov závislosti (č.l. 235). Rovnako aj u obžalovaného F. znalkyňa nezistila znaky závislosti na užívaní psychoaktívnych (omamných) látok s výnimkou požívania alkoholu bez znakov závislosti. Uviedla, že páchanie trestnej činnosti bolo dôsledkom štruktúry osobnosti tohto obžalovaného s disocálnymi rysmi (č.l. 260). Oproti tomu u obžalovaného A. znalkyňa konštatovala jeho závislosť na užívaní pervitínu (bez bližšieho určenia stupňa závislosti). Páchanie trestnej činnosti však súvisí so zistenou závislosťou len parciálne. Podstatnou bola štruktúra jeho osobnosti s disocálnymi rysmi. Znalkyňa navrhla uložiť obžalovanému ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie (č.l. 291).

Súd ďalej vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov a prehraním zvukových a obrazových záznamov:

V súvislosti s trestnou činnosťou obžalovaných boli vykonané záznamy telekomunikačnej prevádzky telefónnych staníc, ktoré užíval obžalovaný A. (0949843136 - prepisy na č.l. 638-790; 0904 099 572 - prepisy na č.l. 792 až 808). Súd na hlavnom pojednávaní prečítal len tie SMS správy a prehral zvukové záznamy tých hovorov, ktorých prepisy sa nachádzajú vo vyšetrovacom spise (zväzok III.), keďže iné návrhy strán na doplnenie dokazovania v tomto smere neboli.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky (č.l. 359), vrátane fotodokumentácie (č.l. 363) mal súd preukázané, že v byte obžalovaného A. bola domovou prehliadkou dňa 09.07.2015 nájdená papierová skladačka s obsahom bieleho prášku a tiež strelná zbraň s nábojmi. Počas prehliadky bol použitý na zistenie prítomnosti omamných a psychotropných látok služobný pes (č.l. 362), ktorý označil konkrétne miesto v nábytkovej časti obývacej izby, avšak žiadne také látky neboli nájdené. Išlo o tzv. zbytkové pachy.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky (č.l. 373), vrátane fotodokumentácie (č.l. 377) mal súd preukázané, že v byte obžalovaného F. nebola domovou prehliadkou vykonanou dňa 09.07.2015 nájdená žiadna upotrebitelná vecná stopa.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky (č.l. 390), vrátane fotodokumentácie (č.l. 396), mal súd preukázané, že v byte obžalovaného H. nebola domovou prehliadkou vykonanou dňa 10.07.2015 nájdená žiadna upotrebitelná vecná stopa. Počas prehliadky však bol použitý na zistenie prítomnosti omamných a psychotropných látok služobný pes (č.l. 395), ktorý označil konkrétne miesto na kuchynskej linke, kde aj poškríbal dvierka na jednej zo skriniek, avšak žiadne také látky neboli nájdené. Išlo o tzv. zbytkové pachy.

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov (č.l. 477), vrátane fotodokumentácie (č.l. 481), mal súd preukázané, že v garáži, ktorú mal obžalovaný F. prenajatú v Z., boli zaistené viaceré vecné stopy (vodná fajka, prázdna injekčná striekačka s modrým piestom), na ktorých sa však už nezistili žiadne stopy po omamných, či psychotropných látkach (č.l. 196). Počas prehliadky bol použitý na zistenie prítomnosti omamných a psychotropných látok služobný pes (č.l. 480), ktorý označil konkrétne miesto v garáži (papierová škatuľa), avšak žiadne také látky neboli nájdené. Išlo o tzv. zbytkové pachy.

Zo zápisnice o osobnej prehliadke obžalovaného A. (č.l. 405), vrátane pripojenej foto-dokumentácie (č.l. 408) a videozáznamu (č.l. 414), vyplýva, že u tohto obžalovaného boli pri jeho zadržaní dňa 09.07.2015 nájdené viaceré vecné stopy (mobilný telefón zn. LG, pervitín v injekčnej striekačke, v papierovej skladačke a v hliníkovom obale). Obžalovaný tieto veci dobrovoľne vydal a sám priznal, že má pri sebe pervitín. Z lekárskeho správy (č.l. 821 - 823) vyplýva, že obžalovaný A. bol pri zadržaní zranený, keďže spočiatku kládol aktívny odpor.

Zo zápisnice o osobnej prehliadke obžalovaného F. (č.l. 418), vrátane fotografií (č.l. 422), je preukázané, že u tohto obžalovaného bol pri jeho zadržaní dňa 09.07.2015 nájdený mobilný telefón zn. Samsung S5 bielej farby.

Zo zápisnice o osobnej prehliadke obžalovaného H. (č.l. 429), vrátane fotografií (č.l. 433), je preukázané, že u tohto obžalovaného boli pri jeho zadržaní dňa 09.07.2015 nájdené dva mobilné telefóny zn. Samsung S6 a zn. SONY Xperia.

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky motorového vozidla zn. Audi A6, ev. č. TS-XXXBC, ktoré dňa 09.07.2015 viedol obžalovaný H. (č.l. 441), vrátane fotodokumentácie (č.l. 445), mal súd preukázané, že vo vozidle sa síce priamo nenašli omamné a psychotropné látky, ale použitý služobný pes (č.l. 444) označil na vozidle viaceré miesta ako pachové stopy (sedadlo vodiča, taška v batožinovom priestore).

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky motorového vozidla zn. Hyundai i30, ev. č. NO-XXXBJ (č.l. 453), vrátane fotodokumentácie (č.l. 457), bolo preukázané, že vo vozidle sa nenašli omamné a psychotropné látky, ani pachové stopy po takých látkach (č.l. 456).

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky motorového vozidla zn. Audi A6, ev. č. NO-XXXBS (č.l. 465), vrátane fotodokumentácie (č.l. 469), bolo preukázané, že vo vozidle sa nenašli omamné a psychotropné látky, ani pachové stopy po takých látkach (č.l. 468).

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ (č.l. 189 - 191) je preukázané, že na niektorých vecných stopách zaistených u obžalovaného A. bola analýzou DNA zistená prítomnosť biologického materiálu, ktorého DNA profil je zhodný s DNA profilom obž. A.. Na týchto vecných stopách nebola zistená prítomnosť biologického materiálu od ostatných spoluobžalovaných.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ (č.l. 178 - 183) mal súd preukázané, že z vecí, ktoré boli zaistené u obžalovaného A. pri jeho zadržaní, sa v papierovej skladačke nachádzal pervitín o hmotnosti 30 mg s obsahom metamfetamínu 74,2 %, v injekčnej striekačke sa nachádzal pervitín o hmotnosti 230 mg s obsahom metamfetamínu 72,4 % a v hliníkovej fólii (alobal) bol pervitín o hmotnosti 1280 mg s obsahom metamfetamínu 72,3 %. V papierovej skladačke, nájdenej a zaistenej v byte obžalovaného A., sa nachádzala biela kryštalická látka o hmotnosti 90 mg. V tejto látke sa však prítomnosť omamných či psychotropných látok nepodarilo preukázať. Zaistený objem pervitínu by podľa prepočtov KEÚ postačoval na prípravu 28 - 112 obvykle jednorazových dávok spôsobilých ovplyvniť psychiku užívateľa. Vykonaním sterov z rúk obžalovaných bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu len u obžalovaného A..

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ (č.l. 184 - 187) mal súd preukázané, že na veciach (vecných stopách) zaistených u obžalovaného A. boli síce zistené daktyloskopické stopy, avšak tieto boli neupotrebitelné. Zo znaleckých posudkov KEÚ PZ (č.l. 196 - 199, 200 - 202) mal súd preukázané, že na veciach (vecných stopách) zaistených počas prehliadky garáže, ktorú mal obžalovaný F. prenajatú v Z. (vodná fajka, injekčná striekačka), nebola zistená prítomnosť omamných, či psychotropných látok, ani prekurzorov. Daktyloskopické stopy nachádzajúce sa na týchto predmetoch boli vyhodnotené ako neupotrebitelné. Z odborných vyjadrení ohľadom toxikologicko-chemickej analýzy moču obžalovaných (č.l. 814 - 816) mal súd preukázané, že u obžalovaného A. boli v moči zistené stopy po užití nikotínu a metamfetamínu. V moči obžalovaného H. nebola zistená prítomnosť žiadnej zo zisťovaných látok a v moči obžalovaného F. bola zistená prítomnosť len nikotínu.

Zo správ o povesti obžalovaného H. bolo preukázané, že tento ešte nebol odsúdený za spáchanie trestného činu a trestne stíhaný bol len kvôli tejto trestnej činnosti (č.l. 1215 - 1218). Zatiaľ je evidovaný len ako páchatel viacerých dopravných priestupkov (č.l. 1219 - 1221). Z lustrácie Sociálnej poisťovne (č.l. 1222) vyplýva, že obžalovaný je evidovaný ako živnostník. Z listinných dôkazov, ktoré v súvislosti s rozhodovaním o väzbe predložil súdu jeho obhajca (č.l. 959 - 975), v spojení so správou českej spoločnosti T., s.r.o., mal súd preukázané, že obžalovaný popri drogovej trestnej činnosti vykonával od októbra 2014 stavebné práce v G. republike, avšak od jari 2015 začali u neho problémy s dochádzkou a termínom odovzdávania prác (č.l. 884).

Zo správ o povesti obžalovaného F. je preukázané, že tento v minulosti opakovane kradol, avšak obidve odsúdenia sú už zahladené (č.l. 1225). Z lustrácie Generálnej prokuratúry SR vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti mnohokrát trestne stíhaný (č.l. 1 - 13). Tento obžalovaný je evidovaný ako páchatel viacerých

dopravných priestupkov (č.l. 1241 - 1243). Zo správ Sociálnej poisťovne (č.l. 885 - 890) je preukázané, že obžalovaný F. si odvodové povinnosti neplnil a vznikol mu nedoplatok na poisťnom.

Zo správ o povesti obžalovaného A. bolo preukázané, že viaceré odsúdenia tohto obžalovaného sú už zahladené (č.l. 1248 - 1249). Z lustrácie Sociálnej poisťovne (č.l. 1257) vyplýva, že obžalovaný bol v čase páchania trestnej činnosti brigádnikom súkromnej spoločnosti.

Z hodnotiacich správ ÚVV a ÚVTOS Žilina ohľadom správania sa obžalovaných, neboli zistené žiadne negatívne informácie ohľadom správania sa obžalovaného H. (č.l. 875, 1206), obžalovaného A. (č.l. 877, 1207), ani obžalovaného F. (č.l. 879). Z ďalšej správy mal súd preukázaný zoznam osôb, ktoré boli umiestnené na cele s F. (č.l. 873).

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 0Tp/14/2015 mal súd preukázané, že všetci traja obžalovaní boli na základe rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie zo dňa 12.07.2015 vzatí do väzby, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. zák. s tým, že doba väzby začala plynúť od momentu ich zadržania dňa 09.07.2015. Obžalovaný F. bol dňa 24.09.2015 prepustený z väzby vzhľadom na písomný sľub obžalovaného a peňažnú záruku (5.000,- €), ktorú za neho zložili jeho rodičia (č.l. 97, 129). Doba trvania väzby obžalovaného A. bola dňa 13.01.2016 predĺžená do 18.03.2016 (č.l. 286, 309). Následne bol A. dňa 10.03.2016 prepustený z väzby kvôli prednostnému výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/9/2016 (č.l. 1009). Voči H. boli dôvody väzby rozhodnutím zo dňa 23.10.2015 zmenené a tento sa odo dňa 05.11.2015 nachádzal vo väzbe aj z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por. (č.l. 190, 205). H. sa totiž pokúšal ovplyvniť F., aby zmenil svoju výpoveď v jeho prospech. Doba trvania väzby H. bola dňa 11.01.2016 predĺžená až do dňa 18.03.2016 (č.l. 274, 314). Po podaní obžaloby súd rozhodol o zmene dôvodov väzby u H. s tým, že je vo väzbe už pre obzvlášť závažný zločin (č.l. 986). Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní súd dňa 24.06.2016 zmenil dôvody väzby u H. a ponechal ho vo väzbe už len z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Táto jeho väzba trvá doteraz. Existencia dôvodov väzby H. bola teda počas trestného konania viackrát preskúmaná, keďže okrem vyššie uvedených rozhodnutí (o vzatí do väzby, o zmene dôvodov väzby, o predĺžení doby trvania väzby, o ponechaní vo väzbe) súd rozhodoval aj o viacerých žiadostiach obžalovaného o jeho prepustenie z väzby. Tieto rozhodnutia okresného súdu boli následne preskúmané aj Krajským súdom v Žiline v rámci tzv. sťažnostného konania.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1Pr/33/2015 mal súd preukázané, že obžalovaný F. po prepustení z väzby zatiaľ dodržiaval podmienky dohľadu zo strany probačného a mediačného úradníka. Jeden z veriteľov obžalovaného však súdu avizoval, že obžalovaný F. si neplní riadne svoje záväzky voči nemu a neuhrádza ich ani len sčasti.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/9/2016 mal súd preukázané, že obžalovaný A. bol rozsudkom zo dňa 10.03.2016 právoplatne uznaný vinným zo spáchania zločinu „Nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami“ podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý vykonáva od 10.03.2016 doteraz. Predmetný zločin spáchal tým, že v svojom byte prechovával nedovolené upravenú strelnú zbraň, vrátane streliva. Zbraň bola u obžalovaného nájdená a zaistená počas domovej prehliadky vykonanej dňa 09.07.2015 v súvislosti s hľadaním omamných a psychotropných látok.

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchali ho obžalovaní, ktorí sú za jeho páchanie trestne zodpovední.

Súd pritom vychádzal z viacerých dôkazov, ktoré pri súhrnnom a komplexnom hodnotení, majú pritom na zreteli, že žiaden z dôkazov nemá vopred (ex lege) určenú dôkaznú hodnotu a prioritu, preukazujú spáchanie tohto obzvlášť závažného zločinu jednotlivými obžalovanými.

Obžalovaný A. od začiatku priznal nakupovanie pervitínu od obidvoch obžalovaných tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Jeho priznanie sa je pochopiteľné, keďže bol prichytený pri čine (prechovávanie drog), resp. krátko po nákupe pervitínu od spoluobžalovaných.

Obžalovaný A. svoju výpoveď v priebehu celého trestného konania prakticky nemenal a v prípravnom konaní opakovane (pred vyšetrovateľom, pred sudcom pre prípravné konanie) opisoval spôsob a priebeh nákupu drog od oboch obžalovaných. Vzhľadom na vysokú intenzitu jednotlivých nákupov (minimálne raz týždenne) je akceptovateľné, že A. nedokázal presne ustáliť frekvenciu týchto „obchodných stretnutí“ a nakupovaný objem drogy uviedol len orientačne keďže množstvo kupovaného pervitínu si dohodli vždy ad hoc podľa dopytu zákazníkov.

Predaj pervitínu obžalovanému A. zo strany obžalovaných F. a H. priznal dokonca samotný F.. Krátko po zadržaní síce takú činnosť popieral, ale následne už opakovane v rámci svojich výpovedí (v prítomnosti obhajcu) priznal spoluúčasť na distribúcii pervitínu pre A.. Rovnako priznal, že tak konal za účelom

dosiahnutia zisku, keďže H. mu vyplácal z predaja a prevozu drogy províziu. Obžalovaný F. síce tvrdil, že drogy prevážal a predával A. „len“ od augusta 2014, to však nijako neznižuje závažnosť ním páchanej trestnej činnosti (viď nižšie úvahy k aplikácii § 138 písm. b) Tr. zák.). Aj vo vzťahu k F. možno uviesť, že vzhľadom na vysokú intenzitu jednotlivých nákupov (minimálne raz týždenne) je akceptovateľné, že nedokázal presne ustáliť frekvenciu „obchodných stretnutí“ s A. a nakupované množstvo drogy uvádzal len orientačne, keďže konkrétny objem kupovanej drogy sa dohadoval vždy ad hoc podľa dopytu oznámeného A. použitím písmenového symbolu.

Spoluprácu medzi obžalovanými A. a F. v tomto smere preukazujú aj zvukové záznamy odpočutých telefonických hovorov A. s jeho dodávateľom, vrátane SMS správ. F. síce nepriznal používanie mobilného telefónu s tzv. českým číslom pri komunikácii s A. (00420 773 060 448), ale práve pod takým číslom mali kontakt na neho uložený obaja spoluobžalovaní v svojich telefónoch. Komunikácia medzi dilerom (F.) a subdilerom (A.) bola zväčša stručná, podľa dohodnutých slangových výrazov. Objem dodávaného pervitínu bol určovaný výlučne podľa dohodnutých písmenových šifier tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, t.j. tak ako uviedli obžalovaní A. a F. vo svojich výpovediach (č.l. 684, 692, 701, 725, 730, 736, 739, 745, 753, 756, 771, 772, 776, 780, 804, 805).

V tejto súvislosti nemožno prehliadať, že obžalovaný F. s A. komunikoval o.i. cez telefónne číslo operátora G. republiky, hoci obaja sa nachádzali na území Q. republiky a obaja disponovali telefónnym číslom od tzv. slovenského operátora. Takéto správanie sa je neobvyklé pre bežnú komunikáciu dvoch bezúhonných osôb.

Obžalovaný H. je usvedčovaný najmä oboma spoluobžalovanými. Obžalovaný A. potvrdil účasť H. na predaji pervitínu s tým, že tento sa mu javil byť hierarchicky vyššie postaveným oproti F. o.i. aj preto, že peniaze (v prípade prítomnosti oboch obžalovaných) vyplácal vždy obžalovanému H.. J. účasť H. na páchaní tejto trestnej činnosti potvrdil aj obžalovaný F., ktorý opakovane pomerne presne opísal jeho podiel spoluúčasti. Obaja spoluobžalovaní tiež potvrdili, že H. sa krátko po vzatí do väzby pokúšal na nich vplývať, aby dosiahol zmenu ich výpovedí v svoj prospech (č.l. 78 spisu OS DK č. 0Tp/14/2015, č.l. 526, 896). To bolo vzápätí dôvodom uvalenia tzv. kolúznej väzby na H..

Obžalovaný H. síce popieral účasť na drogovej trestnej činnosti, ba i vedomosť o nej, ale pri svojich výsluchoch opakovane ponúkal policajtom spoluprácu pri odhaľovaní takej trestnej činnosti a uvádzal konkrétne mená osôb, ktoré majú takú činnosť páchať. Inokedy tvrdil, že dilerom pervitínu bol práve obžalovaný F., s ktorým býval v rovnakom byte. Obžalovaný H. popieral kontakt s obžalovaným A., avšak tento ho mal uloženého v adresári svojho mobilného telefónu. V jednom z rozhovorov sa A. sťažuje F. na nedostatok pervitínu, pričom v tejto súvislosti priamo spomína aj obžalovaného H. s tým, že mu nedvíha telefón (prepis hovoru na č.l. 683).

V byte obžalovaného H., ako aj v motorovom vozidle, ktoré H. použil na prepravu drogy aj v deň zadržania, síce už neboli nájdené žiadne drogy, ale nemožno prehliadať prítomnosť viacerých pachových stôp po omamných či psychotropných látkach, ktoré použitý (špeciálne vycvičený) služobný pes cítil tak intenzívne, že dané miesta poškodil (č.l. 395, 444).

Obžalovaný A. síce popieral ďalšiu distribúciu takto kupovaného pervitínu, avšak z dílerstva tejto drogy je priamo usvedčovaný výpoveďou svedkyne E. A.. Výpoveď tejto svedkyne pritom nie je osamotená, ale je logicky doplnená podľa obsahu zaznamenaných telefonických rozhovorov medzi ňou a A. (prepisy na č.l. 669, 670).

Okrem toho distribúciu pervitínu obžalovaným A. pre ďalšie osoby preukazujú aj zvukové záznamy odpočutých telefonických hovorov A. s jeho „klientmi“, vrátane SMS správ. Komunikácia medzi dilerom a odberateľom bola zväčša stručná, podľa dohodnutých slangových významov, čo však nie je nič neobvyklé. Pokiaľ komunikujúce osoby vedia, o čom hovoria, nie je potrebná bližšia konkretizácia ich slovných vyjadrení. V opačnom prípade bol takto komunikujúci „zákazník“ zo strany obžalovaného A. prudko zahriaknutý (č.l. 650, 800).

K obsahu hovorov treba uviesť, že tieto by sami o sebe síce nemohli slúžiť ako rozhodujúci (usvedčujúci) dôkaz o trestnej činnosti obžalovaných, avšak v kontexte s ostatnými hovormi, SMS správami, s výpoveďami obžalovaných A. a F. a s výpoveďou svedkyne A. už nadobúdajú logický a zmysluplný význam. Napokon žiaden účastník tejto komunikácie ani neponúkol súdu iné, racionálne a presvedčivé vyjadrenie k prípadnému odlišnému významu zaznamenaného obsahu hovorov a SMS správ.

Svedkovia F., A., X. F., A., X. (odberatelia pervitínu) nedokázali zmysluplne vysvetliť obsah zaznamenatej komunikácie medzi nimi a obžalovaným A.. Títo síce priznali autentickosť zaznamenaných prejavov a identifikovali v nich seba a obžalovaného, ale zároveň ponúkali zjavne špekulatívne vysvetlenia ohľadom čoho sa mala taká komunikácia uskutočniť. Akceptovanie nimi ponúkaných verzí účelu takej komunikácie by bolo v rozpore so zásadami zdravého logického úsudku.

Svedok K. sa odmietol vyjadriť k obsahu zaznamenaného rozhovoru medzi ním a A. s odôvodnením, že by si tým mohol privodiť trestné stíhanie.

Aj z obsahu ďalších zaznamenaných rozhovorov a SMS správ je pritom preukázané, že obžalovaný A. distribuoval pervitín aj pre ďalšie osoby, ktoré ho telefonicky kontaktovali a dohadovali sa s ním na objeme, cene a mieste odovzdania pervitínu, príp. vyslovovali výhrady ku kvalite dodaného pervitínu (č.l. 655, 674, 802) alebo k spôsobu distribúcie drogy medzi nich (č.l. 652, 663). Žiaden iný záver nemožno z takto zaznamenatej komunikácie vyvodiť.

Odhliadnuc od toho však treba uviesť, že obžalovaný A. aj sám priznal distribúciu drogy pre kamarátov, hoci svoje konanie zľahčoval poznámkou, že pervitín im daroval, resp. sa s ním podelil. Dílerstvom drog totiž nie je len ich predaj za odplatu, ale už samotné zadováženie drogy pre iné osoby bez ohľadu na existenciu, či výšku odplaty.

Ďalšou z reťaze dôkazov usvedčujúcich obžalovaného A. z distribúcie pervitínu je aj skutočnosť, že tento mal pri svojom zadržaní u seba typickú výbavu drogového dílera (skladačka so zabaleným pervitínom; 21 ks papierikov nastrihaných na mieru skladačky; upravená striekačka s pervitínom; pervitín v alobale). Obžalovaný dokonca aj priznal, že nastrihané papieriky mal pripravené na odsýpanie (porciovanie) pervitínu, tvrdil však, že ich má pre seba. Také vysvetlenie samozrejme neobstojí, keďže by bolo nelogické a nerozumné, aby končený užívateľ svoj vlastný pervitín presýpal a balil do samostatných skladačiek (riskujúc pritom straty „materiálu“), namiesto priameho odsýpania pred užitím. Celkové množstvo pervitínu zaisteného u obžalovaného A. pri jeho zadržaní bolo 1540 mg.

Všetci traja obžalovaní páchali tento obzvlášť závažný zločin „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 písm. j) Tr. zák. Obžalovaní F. a H. totiž rovnako nesú trestnoprávnu zodpovednosť za ďalší predaj drog zo strany obžalovaného A.. Oni síce predávali pervitín len obžalovanému A., avšak boli uzročení s tým, že tento kúpenú drogu ďalej distribuuje (rozh. KS Žilina sp. zn. 1To/12/2014 - Jtk č. 10/14). Vedomosť v tomto smere potvrdil aj samotný obžalovaný F. (č.l. 517).

Vzhľadom na množstvo i frekvenciu jednotlivých dodávok vedeli, že také množstvo drogy nie je možné skonzumovať jedným užívateľom. Vychádzajúc len z najnižšieho objemu dodávok pervitínu (raz týždenne, cca 2 cm³) je zrejmé, že taký objem drogy by pre jedného užívateľa predstavoval až niekoľko dávok na každý deň v roku. A. síce tvrdil, že je príležitostným užívateľom tejto drogy a znalkyňa konštatovala (vychádzajúc z tvrdení A.), že je na jeho užívaní závislý, ale frekvencia užívania vonkoncom nebola taká častá (každodenná), aby takto kúpený pervitín sám spotreboval. Obžalovaný aj pri zadržaní uviedol, že naposledy užil pervitín pred dvomi dňami. Vychádzajúc z objektívne známej krátkej doby trvanlivosti pervitínu je pritom vylúčené, aby si obžalovaný A. kupoval také množstvá pervitínu „do zásoby“.

Všetci traja obžalovaní páchali tento obzvlášť závažný zločin „po dlhší čas“. Je preukázané, že z ich strany išlo o opakujúce sa konanie v trvaní od 19.03.2014 až do ich zadržania (09.07.2015). Nešlo teda o jednorazovú trestnú činnosť, ani o činnosť krátkeho trvania. Obžalovaný A. od začiatku uvádza deň svojich menín ako prvý deň, kedy mu H. predal pervitín a časť mu dal ako darček k sviatku s tým, že čoskoro mu už H. predstavil F. ako osobu, cez ktorú mu bude posielat pervitín. Niet dôvodu, prečo v tomto smere neveriť obžalovanému A., keď všetky ostatné časti jeho výpovede boli preukázané ako pravdivé.

Odhliadnuc od toho však treba uviesť, že osobitný kvalifikačný znak podľa § 138 písm. b) Tr. zák. by zostal zachovaný aj v prípade páchania tejto trestnej činnosti „len“ od augusta 2014 (ako tvrdí F.). Doba kratšia ako 12 mesiacov by síce pri niektorých druhoch trestných činov nepostačovala na naplnenie znaku „dlhší čas“ (rozh. KS Žilina sp. zn. 1To/99/2011 - Jtk č. 1/12), v zásade však platí princíp - čím prísnejší trestný čin, tým kratšia doba potrebná na „dlhší čas“ (Samaš O. - „Trestný zákon - stručný komentár“, Iura edition 2006, str. 296).

Ohľadom páchania tohto druhu trestnej činnosti (dílerstvo drog) nemožno poukazovať na judikatúru vzťahujúcu sa na „jednoduché“ prechovávanie drog zo strany ich konzumenta pre vlastnú potrebu (Rt-13/2012). Vtedy totiž išlo o situáciu, keď si páchatel drogu pre vlastnú potrebu vyrobil a prechovával v množstve, ktoré presahuje množstvo zodpovedajúce prechovávaniu drogy pre vlastnú potrebu v zmysle § 135 ods. 2 Tr. zák. Uvedené časové kritérium neplatí pre prípad predaja pervitínu rôznym osobám, a to bez ohľadu na okolnosť, či obžalovaný popri činnosti dílera drogu aj sám užíval (čo je u tejto kategórie osôb bežné). V súdnej praxi už bolo potvrdené, že aj dobu 6 mesiacov už možno považovať u dílera drog za páchanie trestnej činnosti „po dlhší čas“ (Rt-15/2015; rozh. KS Žilina sp. zn. 1To/124/2013; rozh. OS Dolný Kubín sp. zn. 9T/36/2013).

Súd na základe vykonaných dôkazov upravil opis priebehu skutku uvedený v podanej obžalobe tak, aby tento lepšie zodpovedal preukázanému priebehu (§ 163 ods. 3 Tr. por.) a zároveň, aby totožnosť skutku

zostala zachovaná (§ 278 ods. 1 Tr. por.). Súd v tomto smere vychádzal z judikovanej praxe iných súdov (ZSP č. 7/2012; Rt-64/1973; Rt-52/1979; Rt-50/1981; Rt-9/1997), v zmysle ktorej podstatu skutku tvorí konanie páchatel'a a následok týmto konaním spôsobený, ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Totožnosť skutku je zachovaná v prípade:

- úplnej zhody konania a následku
- zhody aspoň v konaní pri rozdielnom následku
- zhody aspoň v následku pri rozdielnom konaní
- ako aj v prípade, ak konanie alebo následok, príp. oboje budú zhodné aspoň čiastočne, avšak za predpokladu, že bude daná zhoda v podstatných okolnostiach.

Teória ani prax teda nechápe totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami uvedenými v obžalobe a výrokom rozsudku súdu. Stačí zhoda medzi podstatnými skutkovými okolnosťami. Súd totiž musí prihliadať na tie zmeny skutkového deja, ku ktorým došlo v rámci dokazovania. Súdna prax teda pripúšťa odchýlky od skutkového stavu uvedeného v obžalobe či už tak, že sa k nemu pripoja nové skutočnosti (v obžalobe neuvedené) alebo sa vynechajú niektoré skutočnosti v obžalobe uvedené, ak sa ukázali nesprávne alebo sa skutočnosti určitým spôsobom len modifikujú, pokiaľ sa tým nemení priamo podstata skutku (rozh. NS SR sp. zn. 1TdoV 19/2011 - ZSP č. 7/2012).

V súvislosti so zaisteným množstvom drogy u obžalovaného A. súd vychádzal z už existujúcej judikatúry (Rt-87/2015; KS Žilina - 1To/111/2013; OS Dolný Kubín - 9T/26/2012; KS Žilina - 1To/86/2011 - Jtk č. 14/11; OS Dolný Kubín - 9T/112/2010), v zmysle ktorej nemožno pri určovaní počtu obvykle jednorazových dávok akéhokoľvek typu drogy akceptovať zaužívanú metodiku KEÚ podľa množstva (koncentrácie) účinnej látky, keďže táto nie je najobjektívnejšia. Pri určovaní obvykle jednorazovej dávky treba vychádzať z empirických poznatkov a z obvyklých zvyklostí. Rozhodujúcim kritériom je preto kvantitatívne určenie, t.j. aké množstvo omamnej látky postačuje jej konzumentom na výrobu (prípravu) obvyklej jednorazovej dávky. Údaj o koncentrácii účinnej látky v zaistenej droge, t.j. objektívny údaj o kvalite drogy, nemusí byť a spravidla ani nie je pre bežného užívateľa známy, keďže koncentrácia a obsah účinnej látky v droge, ktorá zodpovedá za jej psychoaktívne účinky, sa zisťuje špeciálnym laboratórnym vyšetrením za použitia kvalitnej prístrojovej techniky. Konzument drogy, ktorý si so zadováženej drogy pripraví (oddelí) obvyklú dávku, však s veľkou pravdepodobnosťou takou technikou nedisponuje a tak nevie, aké množstvo (koncentrácia) účinnej látky sa v jednej dávke nachádza. Každý konzument však dokáže sám určiť „veľkosť“ jednej dávky podľa jej hmotnosti alebo objemu. Z hľadiska subjektívneho pohľadu tak dílera, ako i konzumenta drogy, je obvykle jednorazová dávka vždy vyjadrená len kvantitatívne (hmotnostne, či objemovo), ale nikdy nie kvalitatívne (podľa obsahu účinnej látky).

Konzumenti marihuany si preto sušinu tejto drogy zadovávajú podľa počtu gramov a nie podľa koncentrácie THC. Počet obvykle jednorazovej dávky marihuany je teda potrebné určovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu, a nie od koncentrácie účinnej látky THC. Pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria je potrebné za obvykle jednorazovú dávku (joint) považovať množstvo zodpovedajúce maximálne 500 mg vysušenej konopy.

Tieto úvahy možno aplikovať aj na užívateľov pervitínu (rozh. NS SR č. 2 Tdo 56/2014), t.j. v teraz posudzovanej trestnej veci. Konzumenti pervitínu si túto drogu zadovávajú v práškovej forme podľa objemu, a nie podľa koncentrácie tzv. „čistého“ metamfetamínu. Objem drogy pre konečného spotrebiteľa je potom relatívne spoľahlivo a prakticky merateľný prostredníctvom distribúcie v maloobjemových zatavených injekčných striekačkách. Hoci kvalita pervitínu na trhu kolíše, veľkosť obvykle jednorazovej dávky pre konečného užívateľa zostáva zachovaná bez ohľadu na množstvo (koncentráciu) účinnej látky, ako aj bez ohľadu na stupeň závislosti užívateľa. Jedna dávka pervitínu (jedna čiara, jedna palica) predstavuje objem 0,1 ml a jeden kubík znamená množstvo zodpovedajúce objemu 1 ml. V tomto smere súd prihliadol aj na zverejnené zistenia Národného monitorovacieho centra pre drogy zriadeného pri Úrade vlády SR, z ktorého správy o stave drogových závislostí a kontroly drog v Slovenskej republike (www.infodrogy.sk <<http://www.infodrogy.sk>>) vyplýva,

že v tzv. drogovom slangu sa pod označením jeden kubík rovnako rozumie hodnota jeden mililiter alebo jeden gram. Každá z použitých hodnôt (výrazov) predstavuje desať dávok (čiar) pervitínu. Takúto obvyklosť na drogovom trhu pritom potvrdil aj obžalovaný A., svedkyňa A. aj obžalovaný F..

Súd preto v skutkovej vete upravil počet dávok, ktoré by bolo možné pripraviť z pervitínu zaisteného pri osobnej prehliadke obžalovaného A. tak, aby to zodpovedalo vyššie uvedeným úvahám. Zaistený pervitín v množstve 1540 mg by teda postačoval na prípravu minimálne 15 obvykle jednorazových dávok. Ide o množstvo, ktoré presahuje objem drogy pre vlastnú potrebu (§ 135 ods. 2 Tr. zák.). Otázka počtu dávok nájdených u obžalovaného A. však ani nie je relevantnou, keďže tento je stíhaný nielen

za prechovávanie drog, ale aj za ich ďalšiu distribúciu. V takom prípade je irelevantné, aké množstvo drogy (a či vôbec) mal páchatel' u seba.

Všetci obžalovaní v rámci svojej obhajoby namietali správnosť právnej kvalifikácie ich konania podľa tzv. kvalifikovanej skutkovej podstaty uvedenej v § 172 ods. 2 Tr. zák. (č.l. 1064). Obžalovaný H. prostredníctvom svojho obhajcu priznal ochotu uzavrieť dohodu o vine a treste, avšak pod podmienkou miernejšej právnej kvalifikácie jeho konania (č.l. 1071, 1298).

V súvislosti s námietkami obhajoby ohľadom dodatočnej zmeny právnej kvalifikácie a s tým spojeného oneskoreného ustanovenia obhajcov súd v zhode s doterajšou argumentáciou uvedenou v rozhodnutí o väzbe obž. H. (č.l. 1078) uvádza, že obžalovaní boli vzatí do väzby na základe rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie dňa 12.07.2015 a hneď v ten deň bol každému z nich ustanovený aj obhajca. Obidve rozhodnutia (uznesenie o vzatí do väzby + opatrenie o obhajcovi) boli obžalovaným doručené naraz, v deň vydania týchto rozhodnutí.

Pred vzatím do väzby boli teda vypočúvaní bez prítomnosti obhajcu, keďže v tom čase nespĺňali žiadnu zo zákonom určených podmienok povinnej obhajoby, t.j. ani v čase zadržania, ani počas pobytu v cele predbežného zadržania. Odhliadnuc od toho však súd poukazuje na zápisnice o výpovediach všetkých troch obžalovaných učinенých v procesnej pozícii zadržanej podozrivej osoby (č.l. 22, 27, 63), ktoré sú zákonné a použiteľné ako dôkaz v trestnom konaní (rozh. KS Žilina sp.zn. 1Tpo/24/2013 - Jtk č. 6/14). Ohľadom zákonnosti takého dôkazu (výpovedí) súd poukazuje aj na dôvodovú správu k zák. č. 422/2002 Z.z., ktorým bolo novelizované ustanovenie § 207 ods. 2 Tr. por. Z nej vyplýva, že úprava tohto ustanovenia bola potrebná, aby „... bolo umožnené prečítať na hlavnom pojednávaní za splnenia podmienok uvedených v tomto ustanovení aj výpoveď podozrivého, keďže nepochybne zákonným spôsobom urobená výpoveď podozrivého je skoršou výpoveďou obžalovaného, pričom platná právna úprava to bezdôvodne neumožňovala.“.

Z taxatívne vymenovaných ustanovení o právach zadržanej osoby (vid' § 85 ods. 5 Tr. por.) pritom vyplýva, že na zadržanú osobu sa nevzťahuje ustanovenie § 37 Tr. por. o povinnej obhajobe. Zadržaná osoba si môže sama zvoliť obhajcu alebo požiadať o jeho ustanovenie z dôvodu tzv. nemajetnosti (§ 34 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Žiadne z týchto práv však žiaden z obžalovaných v čase zadržania nevyužil, hoci každý z nich bol pred vypočutím v tejto procesnej pozícii v potrebnom rozsahu poučený o týchto svojich právach.

V súvislosti s námietkou ohľadom chýbajúceho rozhodnutia o ustanovení JUDr. Firstovej za obhajkyňu obž. F., súd uvádza, že nie je potrebné (ani hospodárne) rušiť opatrenie o ustanovení obhajcu v prípade, ak pôvodný dôvod tzv. povinnej obhajoby síce odpadol, ale medzitým vznikol (a ďalej existuje) ďalší dôvod povinnej obhajoby. V tom prípade platí pôvodné rozhodnutie o ustanovení obhajcu aj naďalej. Súd vydá rozhodnutie o zrušení povinného obhajcu podľa § 40 Tr. por. až v prípade, keď nebude existovať žiaden dôvod povinnej obhajoby.

Odhliadnuc od toho však súd poukazuje najmä na skutočnosť, že ustanovenie obhajcu nezaniká automaticky (ex lege) už odpadnutím dôvodov povinnej obhajoby, ale až rozhodnutím o zrušení ustanovenia. Rozhodnutie o zrušení ustanovenia obhajcu má totiž konštitutívny a nie deklaratórny charakter (Rt-18/2016-II.). Ak teda súdne rozhodnutie, ktorým bola JUDr. Firstová ustanovená za obhajkyňu obžalovaného F. (č.l. 113), zatiaľ nebolo zrušené, platí jej mandát na obhajobu tohto obžalovaného aj naďalej.

V súvislosti s namietanou nekontradiktórnosťou hlavného pojednávania kvôli údajnej vyššej aktivite súdu treba uviesť, že v zmysle § 2 ods. 11 Tr. por. súd naďalej môže vstúpiť do priebehu dokazovania a vykonať aj dôkazy (odstrániť rozpory), ktoré žiadna zo strán nenavrhol (obdobne rozh. KS ZA sp. zn. 3To/159/2015).

Ohľadom namietanej miery tzv. morálnych kvalít u obžalovaného A., či F., príp. u svedkyne A. súd poznamenáva, že v prípade objasňovania drogovej trestnej činnosti nie je nič neobvyklé, že usvedčujúcimi svedkami sú osoby s naštrbenou povestou, poznačenou konzumáciou drog. Práve naopak, takýto kredit možno u vypočúvaných osôb v týchto trestných veciach skôr očakávať. To však nemôže automaticky a bez ďalšieho znižovať hodnovernosť ich výpovedí.

Je pravdou, že na hlavnom pojednávaní okresný súd opomenul vyzvať svedkyňu V. O. na zloženie prísahy (č.l. 1208), avšak žiadna zo strán (hoci mali vedomosť o tejto vade) nenavrhol túto vadu odstrániť, ani výsluch zopakovať, ba ani prečítať zápisnicu o jej výpovedi z prípravného konania. Súd preto na tento dôkaz pri konečnom hodnotení dôkazov neprihliadal.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák., pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

U obžalovaného H. možno konštatovať existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. j) Tr. zák.). Zo skutočností, ktoré zatiaľ vyšli najavo, totiž možno vysloviť záver, že doteraz (pred páchaním tejto trestnej činnosti) viedol riadny život. Oproti tomu súd nezistil u tohto obžalovaného existenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti.

Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností (1 : 0) súd podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. upravil trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona (10 až 15 rokov) a znížil hornú hranicu o jednu tretinu. Následne súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby (10 rokov až 13 rokov 4 mesiace).

Súd zaradil obžalovaného H. na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, hoci tento bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu a mal by teda byť zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 3 Tr. zák.). Súd však vzhľadom na mieru narušenia obžalovaného, napriek závažnosti ním spáchaného činu, má za to, že jeho úžitok pre spoločnosť a náprava budú lepšie zaručené v ústave s nižším stupňom stráženia. Okrem toho súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, keďže obžalovaný páchal túto trestnú činnosť o.i. aj za pomoci motorového vozidla, prostredníctvom ktorého (ako vodič) opakovane prevážal drogy na miesto stretnutia s obžalovaným A.. Motorové vozidlo (vodičské oprávnenie) bolo teda pre obžalovaného veľmi účinným prostriedkom na uskutočnenie a dokončenie vopred plánovaného trestného činu. Obžalovaný takýmto konaním zneužil svoje oprávnenie vykonávať činnosť vodiča motorových vozidiel na páchanie trestnej činnosti, preto bolo pre riadne naplnenie účelu trestu potrebné uložiť mu aj takýto druh trestu (Rt-6/1980; ZSP č. 34/2000).

Pri rozhodovaní o konkrétnej výmere trestu zákazu činnosti súd tiež prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. totiž treba aplikovať nielen pri ukladaní trestu odňatia slobody, ale pri ukladaní všetkých druhov trestov, u ktorých prichádza do úvahy určenie jeho výmery v istom rozpätí (trest zákazu činnosti, trest povinnej práce, peňažný trest, trest zákazu pobytu a trest vyhostenia). Vzhľadom na už vyššie spomínaný prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností súd podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu trestnej sadzby podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. (1 až 10 rokov) o jednu tretinu, a následne uložil obžalovanému trest v prvej polovici upravenej trestnej sadzby (1 až 7 rokov).

Súd neuložil obžalovanému trest prepadnutia veci, hoci na páchanie tejto drogovej trestnej činnosti používal motorové vozidlo zn. AUDI A6, ev. č. TS-XXXBC, pretože nebolo preukázané, že obžalovaný je vlastníkom predmetného motorového vozidla (§ 60 ods. 5 Tr. zák.).

Súd uložil obžalovanému aj tzv. obligatórny ochranný dohľad vo výmere dva roky. Tým by malo byť lepšie zabezpečené riadne zaradenie sa obžalovaného do života spoločnosti po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Súd vo výroku o treste neurčil lehoty, v ktorých bude obžalovaný povinný sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka, pretože to by bolo neúčelným zasahovaním do priebehu budúcej probácie. V zmysle § 455 Tr. por. má súd v odsudzujúcom rozhodnutí určiť len rozsah ochranného dohľadu (povinnosti a zákazy), ale nie frekvenciu vykonávania jednotlivých (budúcich) stretnutí medzi obžalovaným a probačným a mediačným úradníkom. Ak teda súd v tomto rozsudku neuložil obžalovanému ďalšie povinnosti a zákazy počas trvania ochranného dohľadu, platí jeho zákonný rozsah určený priamo v § 77 ods. 1 Tr. zák.

U obžalovaného F. nemožno konštatovať existenciu žiadnej poľahčujúcej, ani priťažujúcej okolnosti.

Ohľadom v praxi najčastejšie zohľadňovaných poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. j), l) Tr. zák.) súd poznamenáva, že obžalovaný v minulosti nevedol riadny život. Jeho predchádzajúce odsúdenia sú už síce zahladené, ale pri hodnotení spôsobu jeho doterajšieho života možno na takéto jeho správanie sa prihliadať (obdobne rozh. KS Žilina sp. zn. 1Tos/4/2010 - Jtk-4/10).

Súd nemohol zohľadniť na prospech obžalovaného jeho priznanie sa, keďže sa nepriznal k spáchaniu celej trestnej činnosti v zmysle súdom ustálenej právnej kvalifikácie. Na priznanie môže súd prihliadnuť, len ak sa toto týka všetkých skutkových okolností, ktoré sú kvalifikačným momentom súdom použitej právnej kvalifikácie, vrátane okolností podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby (Rt-15/2015). Vzhľadom na absentujúce priznanie obžalovaného súd bližšie neskúmal úprimnosť ľútosť obžalovaného nad svojím konaním formálne vyslovenej v jeho záverečnej reči (č.l. 1340).

Vzhľadom na absenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd pri ukladaní trestu obžalovanému F. neupravoval trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona (10 až 15 rokov). Uložil mu trest na dolnej hranici takto určeného rozpätia trestnej sadzby. Súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, hoci tento bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu a mal by byť zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 3 Tr. zák.). Súd však vzhľadom na mieru narušenia obžalovaného, napriek

závažnosti ním spáchaného činu, má za to, že jeho úžitok pre spoločnosť a náprava budú lepšie zaručené v ústave s nižším stupňom stráženia.

Súd neuložil obžalovanému trest prepadnutia veci, hoci na páchanie tejto drogovej trestnej činnosti používal motorové vozidlo zn. AUDI A6, ev. č. NO-XXXBS, pretože nebolo preukázané, že obžalovaný je vlastníkom predmetného motorového vozidla (§ 60 ods. 5 Tr. zák.).

Okrem toho súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, keďže obžalovaný páchal túto trestnú činnosť o.i. aj za pomoci motorového vozidla, prostredníctvom ktorého (ako vodič) opakovane prevážal drogy na miesto stretnutia s obžalovaným A.. Motorové vozidlo (vodičské oprávnenie) bolo teda pre obžalovaného veľmi účinným prostriedkom na uskutočnenie a dokončenie vopred plánovaného trestného činu. Obžalovaný takýmto konaním zneužil svoje oprávnenie vykonávať činnosť vodiča motorových vozidiel na páchanie trestnej činnosti, preto bolo pre riadne naplnenie účelu trestu potrebné uložiť mu aj takýto druh trestu (Rt-6/1980; ZSP č. 34/2000). Súd uložil obžalovanému trest pri dolnej hranici do úvahy pripadajúcej trestnej sadzby (1 až 10 rokov).

Súd uložil obžalovanému aj tzv. obligatórny ochranný dohľad vo výmere dva roky. Tým by malo byť lepšie zabezpečené riadne zaradenie sa obžalovaného do života spoločnosti po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Súd vo výroku o treste neurčil lehoty, v ktorých bude obžalovaný povinný sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka, pretože to by bolo neúčelným zasahovaním do priebehu budúcej probácie. V zmysle § 455 Tr. por. má súd v odsudzujúcom rozhodnutí určiť len rozsah ochranného dohľadu (povinnosti a zákazy), ale nie frekvenciu vykonávania jednotlivých (budúcich) stretnutí medzi obžalovaným a probačným a mediačným úradníkom. Ak teda súd v tomto rozsudku neuložil obžalovanému ďalšie povinnosti a zákazy počas trvania ochranného dohľadu, platí jeho zákonný rozsah určený priamo v § 77 ods. 1 Tr. zák.

U obžalovaného A. súd vychádzal zo zásad platných pre ukládanie súhrnných trestov (§ 42 Tr. zák.), keďže teraz posudzovaný trestný čin obžalovaný spáchal skôr, než bol v zbíhajúcej veci Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/9/2016 vyhlásený odsudzujúci rozsudok (10.03.2016) za iný trestný čin. Okresný súd Dolný Kubín teda teraz rozhodoval o uložení trestu obžalovanému A. nielen za obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., ale aj za zločin podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Súd zároveň zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému za tento zločin spáchaný v súbehu vo veci sp. zn. 2T/9/2016.

Uložený trest je teda súhrnným trestom uloženým podľa tzv. asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.), keďže obidva trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu sú zločinom. Výmeru trestu súd určoval podľa najprísnejšieho zo spáchaných trestných činov (§ 172 ods. 2 Tr. zák.), ktorého trestnú sadzbu určenú v osobitnej časti Trestného zákona (10 až 15 rokov) súd upravil podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. tak, že zvýšil jej hornú hranicu o jednu tretinu. Následne mohol súd uložiť obžalovanému A. trest v rámci celého takto upraveného rozpätia trestnej sadzby (10 až 20 rokov).

Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v prvej polovici takto upravenej trestnej sadzby, keď prihliadol na všetky okolnosti daného prípadu a správanie sa obžalovaného.

Na strane obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť. Ohľadom dvoch najčastejšie zohľadňovaných poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. j), l) Tr. zák.) súd poznamenáva, že obžalovaný v minulosti nevedol riadny život. Jeho predchádzajúce odsúdenia sú síce zahladené, ale pri hodnotení spôsobu jeho doterajšieho života možno naďalej na takéto jeho správanie sa prihliadať (obdobne rozh. KS Žilina sp. zn. 1Tos/4/2010 - Jtk-4/10).

Súd nemohol zohľadniť na prospech obžalovaného A. ani jeho priznanie sa, keďže sa nepriznal k spáchaniu celej trestnej činnosti v zmysle súdom ustálenej právnej kvalifikácie. Na priznanie sa páchatela môže súd prihliadnuť, len ak sa týka všetkých skutkových okolností, ktoré sú kvalifikačným momentom súdom použitej právnej kvalifikácie, vrátane okolností podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby (Rt-15/2015). Vzhľadom na absentujúce priznanie obžalovaného súd bližšie neskúmal úprimnosť ľútosti obžalovaného nad svojím konaním formálne vyslovenej v jeho záverečnej reči (č.l. 1340).

Oproti tomu bola preukázaná existencia nižšie uvedených dvoch priťažujúcich okolností, na ktoré však nemožno prihliadať.

Obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.), ale kvôli tejto skutočnosti mu bol ukladaný súhrnný trest zvýšený v zmysle tzv. asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.). Okolnosť, ktorá je dôvodom na zvýšenie trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. nemožno zároveň hodnotiť ako priťažujúcu podľa § 37 písm. h) Tr. zák., pretože by tak došlo k dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti a k duplicitnému zvýšeniu trestnej sadzby (rozh. KS ZA sp. zn. 1To/50/2010 - Jtk č. 13/10-III.). Tento záver platí aj po úprave (zmiernení) pravidiel ukládania trestov podľa tzv. asperačnej zásady (rozh. KS

ZA sp. zn. 1To/1/2014 - Jtk č. 4/14). V súvislosti s prirážajúcou okolnosťou podľa § 37 písm. m) Tr. zák. treba uviesť, že obžalovaný už síce bol v minulosti odsúdený, ale na zbiehajúce odsúdenia, za ktoré mu bol týmto rozsudkom napokon uložený súhrnný trest, nemožno prihliadať. Všetky ostatné doterajšie odsúdenia obžalovaného sú už zahladené.

Súd zaradil obžalovaného A. na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, hoci tento bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu a v zmysle § 48 ods. 3 Tr. zák. by teda mal byť zaradený do ústavu na výkon trestu s maxi-málnym stupňom stráženia. Súd vyjadruje presvedčenie, že náprava obžalovaného bude lepšie zaručená v ústave s nižším stupňom stráženia.

Súd uložil obžalovanému aj tzv. obligatórny ochranný dohľad vo výmere dva roky. Súd vo výroku o treste neurčil lehoty, v ktorých bude obžalovaný povinný sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka, pretože to by bolo neúčelným zasahovaním do priebehu budúcej probácie. V zmysle § 455 Tr. por. má súd v odsudzujúcom rozhodnutí určiť len rozsah ochranného dohľadu (povinnosti a zákazy) a nie aj frekvenciu vykonávania jednotlivých (budúcich) stretnutí medzi obžalovaným a probačným a mediačným úradníkom. Súd v tomto rozsudku uložil obžalovanému len jednu, tzv. ďalšiu povinnosť (zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie), aby tak bolo lepším spôsobom zabezpečené riadne zaradenie sa obžalovaného do spoločnosti po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Zákom určený (tzv. všeobecný) rozsah ochranného dohľadu určený priamo § 77 ods. 1 Tr. zák. platí aj pre tohto obžalovaného.

Súd neuložil obžalovanému A. znalkyňou odporúčané ochranné protitoxikomanické liečenie, pretože vzhľadom na druh a výmeru uloženého trestu to nepovažuje za hospodárne a účelné. Pobytom vo výkone trestu bude dostatočným a veľmi účinným spôsobom zabezpečená abstinencia obžalovaného od ďalšieho užívania akýchkoľvek návykových látok na dlhší čas. Medikamentózna liečba osoby závislej od užívania návykových látok je potrebná predovšetkým v počiatočnom štádiu odvykacej kúry. Nemožno prehliadať, že odsúdený je vo väzbe a následne vo výkone trestu nepretržite už viac ako jeden rok, a teda prvotné odvykacie štádium (ak bolo potrebné) už prekonal. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd nepovažuje za hospodárne a účelné vynakladať finančné prostriedky na liečbu obžalovaného. Napokon ani zo správ ÚVV Žilina nevyplýva žiadna abnormálnosť správania sa obžalovaného v tomto smere (č.l. 877, 1207).

obžalovaný T. H.

- spoločným konaním s inou osobou neoprávnene zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu, previezol alebo dal prepraviť a predal psychotropnú látku a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas; na viacerých osobách)

obžalovaný X. F.

- spoločným konaním s inou osobou neoprávnene zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu, previezol a predal psychotropnú látku a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas; na viacerých osobách)

obžalovaný P. A.

X- neoprávnene zadovážil, kúpil, prechovával po akúkoľvek dobu a predal psychotropnú látku a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas; na viacerých osobách),

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.